

EL SECRET DE...

Gerbrand Brakker

CRISTIAN
SEGURA

Gerbrand Bakker, novel·lista holandès, guanyador del Premi Llibreter 2012 –i d’altres guardons internacionals de prestigi–, fa quatre anys que no escriu. No en té ganes. Bakker ha estat a Barcelona per presentar la traducció del seu darrer treball, *Deu oques blanques* (Raig Verd). Va concedir entrevistes i una trobada amb lectors a la llibreria A Peu de Pàgina. És amable i proper, però és un home a la defensiva. Com si l’èxit l’hagués vençut.

Des de fa un any que viu refugiat en un poble de sis cases d’Alema-

nya, Eifel, a tocar de la frontera amb Holanda. Hi va comprar una casa i encara hi fa reformes. Va marxar d’Holanda perquè està cansat de la pressió del món literari del seu país. A Eifel es dedica a les obres i sobretot a dissenyar un jardí que vol que sigui la seva gran obra d’art. Bakker és jardiner de professió i A Peu de Pàgina també va admetre que el va ajudar a emigrar que es cancel·lessin dos importants treballs que tenia a Holanda. Aquest vincle amb la naturalesa enjardinada és el que l’empenya a fer d’animals protagonistes

de les seves novel·les: oques, teixons, gossos... Explica que ha vist moltes vegades la pel·lícula de dibuixos *Ice Age*, perquè el fa caure d’esquena de riure.

Una altra professió de Bakker és professor de patinatge sobre gel. El seu estricte i ordenat horari laboral li havia permès treballar de matí a tarda plantant vegetals; a la tarda, escrivia i, a partir del vespre, impartia classes de patinatge. El patinatge l’ha apartat per poder enllestir la casa, assegura. Quan al programa de televisió *Via llibre* el van fer patinar per Barcelona,

ÉS AMABLE
I PROPER,
PERÒ ÉS UN
HOME A LA
DEFENSIVA.
COM SI
L’ÈXIT
L’HAGUÉS
VENÇUT

Bakker admet que no ho va passar gaire bé. Tampoc ho va passar bé el primer cop que va aparèixer a la televisió pel seu primer èxit, *A dalt tot està tranquil* (Raig Verd). “Fins que algú se’m va acostar i em va dir que estigués tranquil perquè ningú podia qüestionar el contingut del llibre, perquè al cap i a la fi és una ficció creada per mi”, diu. Bakker és contrari a utilitzar literàriament la seva realitat. Fins i tot la veïna de 94 anys d’Eifel que li fa proposicions i que ofereix cafè al seu gos. Tant el fascina, que mai sortirà a cap llibre seu. ➡